

Természetes és fenntartható

Mármint az erdő... A két fogalom körül az utóbbi időkben számottevő eszmecserék, viták folynak szakmai berkekben. Ez a disputa jelentős állomáshoz érkezett ez év októberében, amikor is Bartha Dénes, az erdő-természetesség hazai ügyének egyik kiemelkedő szakértője és szószólója sikerrel védte meg e témakörben írott akadémiai doktori értekezését. A nyilvános vitaülést élénk érdeklődés és élénk szakmai vita jellemezte. Vita ide, vita oda, az azért egyértelműen kiviláglott, hogy a természetesség jóval több, mint az őshonos fafajok jelenléte, és a fenntarthatóság sem fedhető le azzal, hogy az ország erdőterülete növekszik, és az évenkénti fakitermelés kevesebb, mint az éves növedék. Én magam két



pohár jó vörösbor közismerten önbizalmat növelő hatása után sem vállalnám, hogy ezt a kérdést megválaszoljam. A magabiztos válasz helyett inkább egy képzeletbeli közvélemény kutatást folytatok le néhány erdőlakó körében.

Ha a havasi cincért kérdeznénk, hogy mi a természetes és fenntartható, nyilván azt mondaná, hogy az

idős, pusztuló bükkfák a természetesek, hiszen az ő lárvái leginkább abban fejlődnek. A szarvasbogár, a nagy hőscincér az öreg tölgyekre esküsznek, a harkály, a denevér a baglyok, a pele, a nyest is hasonlóan nyilatkoznak, hiszen fák odvaiban bújnak meg, illetve ezekben nevelik utódaikat. A kétéltűek és a hullók a földön fekvő törzseket is fontosnak tartják, mert az alatt tudnak megbújni. A

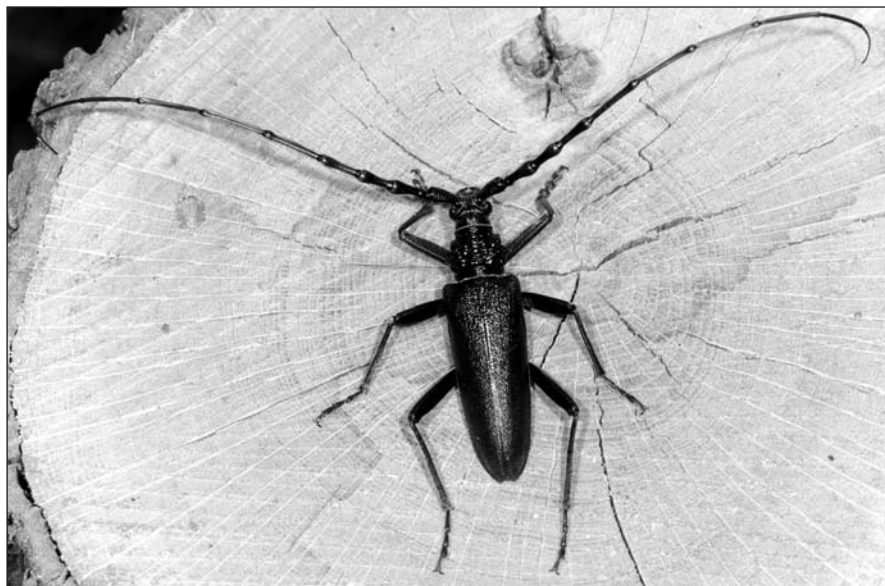
kis apolló lepkének azok az erdők a természetesek, ahol a keltike tenyészik. Az éjjeli nagy pávaszem a vadgyümölcsök jelenlétére szavaz, a nagy színjátszó lepke a kecskefűzre, a nagy rókalepke a rezgőnyárra. A boroszlánmoly számára a farkasboroszlán hiánya a természetellenes és fenntarthatatlan. Szóval az már biztos, hogy nagyon sokféle természetesség és fenntarthatóság létezik. Hát hol itt az igazság, kinek higgyünk?

Ha komolyan akarjuk és tudjuk is venni a „közvélemény kutatás” eredményét, akkor gyorsan ráébredünk, hogy csak az a természetes és az a fenntartható, ami a harkálynak, a denevérek, a cincérnek és a nagy színjátszó lepkének (a sort hosszan lehetne folytatni) természetes és fenntartható. Ne higgyük azonban, hogy az erdőlakók által megfogalmazott elvárások nem egyeztethetők össze az erdőgazdálkodással. Sok, elterjedt hiedelemmel ellentétben a természetesség nem zárja ki a fatermesztést sem. Sőt (és ezen a ponton kibújjik belőlem az erdővédelmemmel foglalkozó kutató), a természetesség erősíti az erdő immunrendszerét, ezzel pedig csökkenti a különböző biotikus és abiotikus kalamitások kockázatát is. Azaz magának a fatermesztésnek a biztonságát is növeli. Az igazi kihívás tehát az erdei „öslakók”, a természetvédelem és erdőgazdálkodó által elfogadható közös út keresése. Meggyőződésem, hogy van ilyen!

Csóka György

* * *

A „Cincér” a Duna-Ipoly Nemzeti Park hírlevele. A 3. évfolyam 4. számában nagy örömmel fedeztetjük fel dr. Csóka György, friss Bedő-díjas erdőmérnök írását. A szerzőnek, a Nemzeti Park Tanács tagjának gondolatait megosztjuk lapunk olvasóival.



Nagy hőscincér (*Cerambyx cerdo*) – aki a tölgy matuzsálemekre szavaz

Kiskunsági Erdész

Igényes kivitelben jelent meg az OEE Helyi Csoportjának nyolcoldalas kiadványa, a KEFAG Zrt. támogatásával. Az éves periodika színes képanyaggal illusztráltan mutatja be a térség szakembereit, nyugdíjasokat, és aktívakat egyaránt. Kiss Béla vezérigazgató, a Helyi Csoport elnöke és Koczka Zoltán a Helyi Csoport titkára az elmúlt év jelentő-

sebb eseményeiről számoltak be. A felejthetetlen Vándorgyűlést filmszerűen idézik az újságot gazdagon illusztráló képkockák.

Madarak és Fák Napja

2000 példányban látott napvilágot a NyME Apáczai Csere János kar Neveléstudományi Intézetének a „Termé-

szetbarát” című újságja, melynek megjelenését a Kisalföldi Erdőgazdaság Zrt. támogatja. A Kovátsné dr. habil Németh Mária felelős szerkesztő vezetésével a kiadványban olvashatunk fotópályázatról, a Ravazdi Erdei Iskola oktatóközpontban zajlott rendezvényekről, gyógynövényekről és a Németh Mária által az elmúlt évben kezdeményezett Madarak és Fák napja megújításáról, valamint felhívást a kulancsról és a vele kapcsolatos tennivalókról.

Pápai Gábor